

Életre szóló élmények és szórakozva tanulás – ezt nyújtja egy németországi DSD ösztöndíj

„Minden percét élveztem, fejlődött a nyelvtudásom, így magabiztosabb is lettem.”- meséli Sohajda Kati (11.H), aki június közepén 11 magyarországi társával együtt iskolánk 12. DSD ösztöndíjasaként Németországba, Rheinland-Pfalz tartományba utazhatott. A **Német Pedagógiai Csereszolgálat és a Német Tartományi Kultuszminiszterek Tanácsának** országismereti ösztöndíja fontos pont lett Kati életében, melyről élménybeszámolójában ír.

Majd' kiugrottam a bőrömből, amikor megtudtam, hogy elnyertem ezt a páratlan ösztöndíj lehetőséget, ami nem mindenkinek adatik meg. Három tölthettem Bad Kreuznachban, ahol német cserepartnerem Katha (!) volt a vendéglátóm, s akivel hamar megtaláltuk a közös hangot.

Az első nap megismertük az iskolánkat, a **Gymnasium an der Stadtmauer** középiskolát, a „Stama”-t. Gyorsan beilleszkedtünk az iskolai légkörbe, a tanárok és a diákok egyaránt segítőkészek és érdeklődőek voltak. Minden napunk 4 vagy 5 németórából állt, ahol sok új dolgot tanultam: sokat bővült a szókincsem és rengeteg újat tudtam meg Németország történelméről, filmeket is néztünk (természetesen németül) az NDK-ról, amik segítségével pontos rálátást kaptunk az akkori életre. Voltak vicces feladataink is, többnyire vetélkedők, amiken keresztül megismertük a várost, de annyira, hogy a 3. héten a turisták tőlünk kértek útbaigazítást.

Az iskola utáni programjaink is tökéletesen meg voltak tervezve: a környék minden nevezetességét megnéztük. Elvonatoztunk **Mainz**ba, jártunk **Frankfurt**ban, ahol felmáshattunk a **Frankfurt Main Tower**be és megnéztük **Goethe házát**, kaptunk idegenvezetést **Idar-Oberstein**ban, a **marksburgi vár**ban és Bad Kreuznachban is. Az egyik kedvenc programom a **bad soberheimi Barfußpfad** volt, ami egy 5 kilométeres ösvény tele akadályokkal a **Nahe folyó** mentén. Felejthetetlen volt még a **rajnai hajókázás**, ahol 3 órán keresztül csodálhattuk a tájat. Nagyon elégedettek voltunk a német tanárainkkal, akik a programjainkra elkísértek: Herr Keillal és Frau Schinaberggel remekül kijöttünk és sokat viccelődtünk.

A hétvégéinket mindig a családjainkkal töltöttük. Az ottani családom, türelmes volt és laza. Egy **Hallgarten** nevű kis faluban laktam fél órára Bad Kreuznachtól. Nagyon sok új dolgot tapasztaltam meg a családi hétvégék során, például részt vettem egy **önkéntes akcióban** is, aminek a keretein belül nemzetközi ételeket sütöttünk, főztünk, és a magyar kenyérrecept sem maradt le a listáról, valamint **traktoroztam és méhészkedtem** is. A faluban rengeteget kérdeztek Magyarországról, érdekelte őket az itteni életmód és helyzet, én pedig szívesen meséltem. Interjút is kellett csinálnunk házi feladatként arról, hogy mit hallottak a környékbeli magyarokról, érdekes és olykor vicces válaszok születtek.

Katha sokszor elvitt a barátaihoz, így nem csak őt, hanem számos más német fiatalot ismertem meg és beszélgettem velük kötetlenül. Mindenki nyitott volt velem, ez nagyon pozitív élményként hatott rám.

A három hét rettenetesen gyorsan elment, és a végén bizony nehéz volt a búcsúzás. Azóta is tartjuk a kapcsolatot Facebookon keresztül mind a németekkel, mind a magyarokkal. Kathának pedig születésnapja alkalmából csomagot is küldtem....

Összességében elmondhatatlanul szerencsésnek mondom magamat, hogy részt vehettem ebben a programban, minden percét élveztem, hiszen kimondani nem lehet, mennyit fejlődött a nyelvtudásom, ezáltal magabiztosabb lettem, valamint sokkal önállóbb is ezalatt a 3 hét alatt. S ami talán a legfontosabb, hogy beleláthattam és átélhettem, hogy milyenek egy német család hétköznapijai, valamint az országról is rengeteg újat tapasztaltam meg.

Sohajda Katalin 11.H, DSD-csoport

A partneremmel, Kathával

Frankfurtban a belvárosban és a Main Towerben

A magyar csoport Idar-Obersteinban

Köszönöm az iskolának és a PAD-nak a lehetőséget!